

Trojí klíč, kterým se otvírají všechna tajemství Písma

Jan Amos Komenský

Trojí klíč, kterým se otvírají všechna tajemství Písma:

1. *pozorné čtení;*
2. *vroucí modlitba;*
3. *nábožné rozjímání, po němž má následovat stále konání, které má být jako záměr první, jako úkon poslední.*

Čtením si osvojujeme doslovnou znalost Písma. Modlitbou získáváme nejlepšího vykladače Písma, Ducha svatého. Rozjímáním nám sládne Boží mluva a litera se spojuje s duchem a duch s literou. Konáním, jak bylo řečeno výše, se přesvědčujeme o pravdivosti všech Božích slov a v bezpečí proti útokům pokušení se posilujeme až k plnosti víry, lásky a naděje.

*Obecná porada o nápravě věcí lidských (De Rerum humana rum Emendatione)
Sv. 2, Pansofia, str. 275, Nakladatelství Svoboda, Praha 1992*

Moc zasvěcení se

Tomáš Korčák

Celý první měsíc tohoto roku jsme se modlili tzv. *Učednickou modlitbu sebevydání v 31 dnech* (viz: <http://juda.cz/?p=1501>), kterou jsme převzali z pastorační služby Ellel Ministries z Kanady. Jde o propracovanou modlitbu, ve které postupně vydáme Ježíši jako Pánu každou oblast svého života. Pokud se upřímně a celým srdcem zasvětime Pánu, pak to přinese nedožité následky – bude uvolněna Boží moc života.

Toto tajemství dokonale znal a podle něho jednal sám Pán Ježíš, když žil zde na zemi. Apoštol Pavel to popisuje následujícími slovy: **Mějte tedy v sobě to smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. Ačkoli byl ve způsobu Božím, nelpěl na tom, že je roven Bohu, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob otroka a stal se podobným lidem. A když se ukázal v podobě člověka, ponížil se, stal se poslušným až k smrti, a to smrti na kříži.** (Fp 2:5-8) Ježíš byl Boží syn – Bůh v těle. Všechno, co je stvořeno, bylo stvořeno skrze Krista a pro Krista. Přesto všechno se náš Pán ponížil, sám sebe zmařil a vzal na sebe způsob otroka. Stal se naprosto poslušným otrokem Božím a tak naplnil své povolání a poslání, které mu Bůh určil, a sice zemřel místo nás na kříži.

Tato pokora, jež se projevila totální poslušností a závislostí na svém nebeském Otci, poté přinesla úžasné povýšení: **Proto ho také Bůh povýšil nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno, aby se ve jménu Ježíše sklonilo každé koleno; ti, kdo jsou na nebi i na zemi i pod zemí, a k slávě Boha Otce aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.** (Fp 2:9-11)

Písmo nás vybízí, abychom měli v sobě stejné smýšlení, které bylo i v Kristu Ježíši. Když jsme přijali Krista, byli jsme velice povýšeni – stali jsme se Božími syny a dcerami skrze víru (viz Ga 3:26). Máme však smýšlet stejně jako Kristus – jsme otroci Boží, kteří jsou plně poslušní nebeského Otce a tak naplní své Bohem určené poslání na tomto světě. To nemá naprosto nic společného s méněcenností, ale s naší závislostí na Bohu. **Ježíš, vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází,** začal svým učedníkům umývat nohy (J 13:3-5). Víme, kdo jsme v Kristu a odkud a kam jdeme a přesto se druhým rozhodujeme v pokoře sloužit. Jenom takový postoj uvolní Boží moc zjevenou ve jménu Ježíše Krista.

Ježíš je Pán! Myslím, že tomuto vyznání více rozuměli křesťané v prvotní církvi, kdy otroci byli nedílnou součástí tehdejší společnosti. Písmo však ukazuje i na případy dobrých pánů a obrácené pány vede k slušnému a láskyplnému zacházení s otroky. Dokonce Mojžíš dává předpis, co má dělat otrok, který byl propuštěn na svobodu a on si svého pána zamiloval tak, že od něho nechce odejít (viz Ex 21:1-6).

Bůh je ten nejlepší Pán. **Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději.** (Jr 29:11) Ta největší zvěst Písma je o tom, že Bůh je dobrý. Myslí to s námi ještě lépe, než my sami. O mnohém uvažuje Bůh jinak než my, ale vždy je to mnohem lepší než bychom sami vymysleli.

Apoštol Pavel přichází s ohromujícím odhalením: **Což nevíte, že komu se propůjčujete jako otroci k poslušnosti, koho posloucháte, toho jste otroky: buď hříchu, který vede ke smrti, nebo poslušnosti, která vede ke spravedlnosti? Díky Bohu, že jste sice byli otroky hříchu, ale stali jste se ze srdce poslušnými vzoru učení, jemuž jste byli svěřeni. Byli jste osvobozeni od hříchu a stali jste se otroky spravedlnosti. Pro slabost vašeho těla to říkám po lidsku: Jako jste propůjčili své údy za otroky nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní předložte své údy za otroky spravedlnosti k posvěcení.** Když jste byli otroky hříchu, byli jste svobodni od spravedlnosti. Jaký jste tehdy měli užitek z těch věcí, za něž se nyní stydíte? Neboť jejich konec je smrt. **Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali jste se otroky Božími, máte svůj užitek ku posvěcení a vašim cílem je věčný život.** (Ř 6:16-22)

Jinými slovy: myslet si, že jsem svobodný a že si dělám, co chci, je iluze. Jistě máme svobodnou vůli, která se svobodně rozhoduje. V tom je však celý ten vtíp – svobodně se rozhodujeme, koho budeme poslouchat. Naše tělesné vášně, sobecké úmysly a pyšné ambice jsou ovládány duchem tohoto světa a proudem jeho hodnot a často veřejného převráceného mínění. Jakého pána si zvolíš k poslušnosti? Dobrého Pána anebo zlého tyрана?

Musíš se rozhodnout a když se nerozhodneš, je to také volba. Ježíš to popisuje následovně: **„Nikdo nemůže být otrokem dvou pánů; buď bude totiž jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se k jednomu upne a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu.“** (Mt 6:24) Upni se a miluj Pána Ježíše – to je tou nejlepší volbou.

Zajímavě však Ježíš pokračuje a to má přímou souvislost s tím, komu ve skutečnosti sloužíme: **„Proto vám pravím: Nedělejte si starosti o svůj život, o to, co budete jíst**

a co budete pít, ani o své tělo, o to, co si obléknete. Není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohled'te na nebeské ptáky: nesejí, nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Což vy nejste o mnoho cennější než oni? Kdo z vás dokáže svou starostlivostí přidat k délce svého věku jediný loket? A proč si děláte starosti o oděv? Podívejte se pozorně na polní lilie, jak rostou. Nenamáhají se ani nepředou, a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která dnes je a kterou zítra hodí do pece, nebude tím spíše oblékat vás, malověrní? Nepochadněte tedy starostem a neříkejte: ‚Co budeme jíst?‘ nebo: ‚Co budeme pít?‘ nebo: ‚Co si oblečeme?‘ Neboť o to všechno horlivě usilují pohané. Vždyť váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete. Hleďte však nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost kvůli zítřku, neboť zítřek bude mít své vlastní starosti. Každý den má dost vlastního trápení.“ (Mt 6:25-34)

Starosti a strach o budoucnost odhalují naši nevěru v našeho dobrého Pána a vedou nás k službě pohanskému démonu mamonu. Kolik křesťanů tomuto duchu slouží a sedí tak na dvou židlích. Náš Pán je však žárlivě milující. Chce celé naše srdce a nechce se s nikým o něj dělit. Stejně jako se normální manžel nebude dělit o svou manželku s jiným chlapem. Lidem, kteří se strachují a zápasí s nevěrou ve svých životech, Pán doporučuje, aby chodili do přírody, pozorovali ptáky a pozorně si prohlíželi květiny. Tam jim Bůh chce dávat svá zjevení – jsou více než ptáci a rostliny, jsou synové a dcery Boží!

Dále si mají uspořádat svůj žebříček hodnot. Jaké jsou tvoje priority? Každý den hledej nejprve a na prvním místě dvě *nerozlučné* věci:

1. **Boží království** – to se týká právě toho, kdo ti vládne a koho ve všedním dni posloucháš.
2. **Jeho spravedlnost** – to je o tom, co pro nás Kristus učinil a co my jsme v NĚM. Všechno, co nám Ježíš na kříži vydobyl, přijímáme vírou a žijeme v důvěře v neviditelného, ale přece tak skutečného Pána. Nesnažíme se již na Boha zapůsobit vlastním úsilím a spravedlností. Byli jsme odsouzení na smrt, ale nyní jsme očištěni a doplněni v Kristu. (Toto úžasné učení o spravedlnosti, kterým se potřebujeme všichni vážně zabývat, není tedy *nikdy(!)* oddělené od naší podřízenosti a poslušnosti Božímu kralování, dále není nikdy oddělené od našich *činů* spravedlnosti /viz Zj 19:8/ a nikdy *nemůže nahradit* upřímné pokání.)

Když toto budeme vyhledávat, pak to všechno, co potřebujeme k životu, nám bude přidáno.

Nejde však o prázdné výkřiky a náboženské fráze „Pane, Pane...“, ale o naši poslušnost ve všedním dni. Ježíš řekl: **Ne každý, kdo mi říká: ‚Pane, Pane‘, vejde do království Nebes, ale ten, kdo činí vůli mého Otce, který je v nebesích.** (Mt 7:21) Někteří se vykazují nadpřirozenými činy (viz Mt 7:22-23), jiní snad „svátostmi“ a navštěvováním shromáždění (viz L 13:25-27), Pán však hledá ty, co *činí* Boží vůli. Poslouchají Boha, protože ho skutečně znají, milují a důvěřují mu. Čiňme mocné činy v Ježíšově jménu, choďme k památce Večeře Páně spolu se svými bratry, účastněme se společných shromáždění, avšak naplňujme každého dne Boží vůli pro náš život a vykazujme se milostí a spravedlností skrze Ježíšovu krev prolitou na kříži.

Pojďme se ještě vrátit k příkladu, který nám zde zanechal Pán Ježíš. Noc před jeho ukřižováním prožil ten největší zápas svého života: **A když vyšel, vydal se podle svého zvyku na Olivovou horu; šli za ním i učedníci. Když byl na místě, řekl jim: „Modlete se, abyste nevešli do pokušení.“ Sám se od nich vzdálil, co by kamenem dohodil, poklekl na kolena a modlil se: „Otče, chceš-li, přenes tento kalich ode mne, avšak ne má vůle, nýbrž tvá se staň.“ Ukázal se mu anděl z nebe a posiloval ho. Ocitnuv se ve vnitřním zápase, usilovněji se modlil; jeho pot začal být jako kapky krve, které kanuly na zem. A když vstal od modlitby, přišel k učedníkům a našel je, jak zármutkem spí. Řekl jim: „Proč spíte? Vstaňte a modlete se, abyste nevešli do pokušení.“ (L 22:39-46)**

I my musíme přemáhat odpor vůči činění Boží vůle. Někdy je to lýtý boj. Je to zápas s naší tělesností, zvyky a tradicemi, soběstředností a pohodlím, pýchou a méněcenností, závislostí na lidech a strachu z lidí..., a pak i s démonickým odporem. Shrňme si následovně jako *trojí odpor vůči činění Boží vůle*:

1. odpor naší vůle a našeho chtění (ten je většinou nejsilnější)
2. odpor našeho okolí (konformismus, předsudky, politická korektnost, náboženská politika, tlak činit kompromisy v zájmu „klidu“)
3. démonický odpor proti uskutečnění Boží vůle

Když však tento odpor na kolenou v modlitbách přemůžeme, dojdeme radostné svobody a jistoty. Je to uvolnění: **„Ne má vůle, nýbrž tvá se staň!“** Jsme svobodní otroci Boží!

Žalmista to popisuje následovně: **Poběžím cestou tvých příkazů - do srdce dals mi svobodu!** (Ž 119,32 B21) **Svobodně budu žít stále dál, neboť jsem vyhledal tvá pravidla.** (Ž 110,45 B21) A Pavel vede k podřízenosti Duchu svatému: **Ten Pán je Duch. Kde je Duch Pánův, tam je svoboda.** (2K 3:17) Tato svoboda, vycházející z vydanosti, podřízení naší vůle Boží vůli a ze zasvěcení se Bohu, uvolňuje Boží moc. Boží andělé pak přicházejí stejně jako v Ježíšově případě, přinášejí odpovědi, vedení a projevy Boží přítomnosti.

Velmi dobře moc zasvěcení se popisuje Kenneth E. Hagin: *„Zdá se, že v současnosti některým křesťanům chybí postoj hlubokého zasvěcení se k činění Boží vůle. Nedávno jsem přemýšlel o tom, jak vnímám změny v církvích plného evangelia během posledních padesáti let. Když jsem si porovnal věřící plného evangelia tehdy a nyní, uvědomil jsem si, že před padesáti lety nebylo mezi křesťany naplněnými Duchem zdaleka tolik nemocí, jako je jich dnes.*

Vzpomněl jsem si na mocné projevy Ducha Svatého, které jsme zažívali na shromážděních. Pohyb Ducha Svatého byl mnohem mocnější a měl trvalejší projev. Když jsem o tom přemýšlel, Boží Duch promluvil k mému duchu: „Ano, a Mí lidé Mně byli také mnohem více zasvěceni.“ Meditujme tato slova a nechme je vsáknout do svého srdce! Ať už se totiž rozhodneme zasvětit se poslušnosti nebo neposlušnosti Bohu, ovlivní to všechny oblasti našich životů!

Jsem zcela přesvědčen o pravdivosti toho, co mi Pán řekl. Zasvěcení se věřících bylo před padesáti lety mnohem hlubší, než jaké je dnes. Vděčnost a úcta věřících vůči Božím věcem a vůči pohybu Ducha Svatého byly také mnohem hlubší. Výsledkem bylo, že Bůh poctil tuto hloubku zasvěcení se a úcty tím, že Svému lidu dával ohromné projevy Ducha Svatého.

Současní věřící se potřebují více zasvětit a vydat Bohu. Ve sborech, které jsem pastoroval ve 40. letech, jsme se na konci téměř každého shromáždění shromažďovali u oltáře a modlili se. Často jsme zpívali tuto starou píseň: „Máš vše, co ti patří, položeno na obětní oltář Bohu?“ Dnes se již takové písně příliš nezpívají, navzdory tomu, že by někteří věřící potřebovali věnovat pozornost jejich poselství.

Zdá se, že jsme ochotni položit na oltář některé věci, ale ne všechny! Avšak tím, že se cele nezasvěcujeme Boží vůli namísto své vlastní, klademe překážku naplnění Božího plánu v našich životech a jsou nám odepřena mnohá požehnání. Služebníci musí vyučovat o zasvěcení se, aby lidská srdce byla rozdmýchána k tomu, vydat Bohu všechno a plně se zasvětit následování Božího plánu.

Zvažme své vlastní zasvěcení se Pánu. Zvažme, jestli jsme nebo nejsme schopni ze srdce prohlásit: „Pane, udělám cokoli, o co mě požádáš. Půjdu, kamkoliv mi řekneš, abych šel. A jestliže mi řekneš, abych zůstal tam, kde jsem, tak to udělám. Ať mě povedeš kamkoliv, ponesu druhým dobrou zprávu o Ježíši Kristu.“ Víte, potřebujeme být ochotni udělat cokoli, co od nás Bůh chce. Potřebujeme se zavázat k poslušnosti Bohu a po celý zbytek našeho života činit každý den Jeho vůli.

Zjevení o důležitosti úplného zasvěcení se Božímu plánu jsem dostal velmi brzy po mém znovuzrození. Jsem křesťanem přes půl století a stále se modlím stejnou modlitbu zasvěcení se, kterou jsem se modlil před více než padesáti lety. Stále se modlím: „Pane, půjdu, kamkoliv budeš chtít. Pokud budeš chtít, abych šel do Afriky, půjdu tam. Pokud budeš chtít, abych zůstal tam, kde jsem, zůstanu zde. Udělám přesně to, co budeš chtít.“

Nemohu tvrdit, že jsem nikdy neudělal chybu ohledně vydání se tomu, co po mě Bůh chtěl. Pamatuji se, že když jsem byl mladým pastorem, zúčastnil jsem se jedné biblické konference. Během rozhovoru s několika dalšími pastory jsem o jednom konkrétním sboru prohlásil: „Řeknu vám jednu věc! Já bych tento sbor nikdy nepastoroval.“ Hádejte, co jsem dělal ani ne dva roky nato! Pastoroval jsem přesně ten sbor, o kterém jsem to prohlásil!

Touto zkušeností jsem se naučil dobrou lekci. Naučil jsem se, že to, co se mi nechce dělat, může být přesně tím, co Bůh ve Své moudrosti potřebuje, abych dělal. Boží myšlení je vyšší než naše (Izajáš 55:9). Jeho cesty převyšují naše cesty a On vidí ucelený obraz. Je to tedy věc důvěry Bohu, důvěry v to, že On ví, co je pro nás nejlepší.

Po této zkušenosti jsem se rozhodl, že již nikdy neřeknu: „Pane, požádej mě, abych udělal cokoli, kromě této konkrétní věci, kterou nikdy neudělám.“ Usiloval jsem o to, abych si udržel srdce zasvěcené Bohu.“ (Následování Božího plánu pro tvůj život, str. 55-58, Studio Petřina 2009)

Na závěr vás chci naléhavě vyzvat, žádat a povzbudit slovy apoštola Pavla: **Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu.** (Ř 12:1) Chodte nyní již jako vydané živé oběti a neberte své zasvěcení nazpět. Ať se skrze každého z nás jednotlivě i z našich církví společně děje Boží vůle a naplní Boží věčné plány.

Posvěť se pro poslání, které má pro tebe Bůh!

Derek Prince

V Janovi 10 je Ježíš kritizován náboženskými vůdci své doby. Kritizovali ho za jeho výrok, že je jedno s Otcem - že tím implikoval, že on sám je Bůh. Ježíš dal tuto odpověď: **Jestliže ty, ke kterým se stalo slovo Boží, nazval bohy, - a nemůže být zrušeno Písmo - proč mně, kterého Otec posvětil a poslal na svět, říkáte: ‚Rouháš se,‘ protože jsem řekl: ‚Jsem Boží Syn‘?** (J 10:35-36) Ve 36. verši je řečeno, že Bůh Ježíše posvětil a poslal na svět. Jak Otec posvětil Ježíše? Ježíš byl vždy svatý. Nic ho nemůže udělat ještě svatějším, než už byl. Ale zde to slovo posvětil znamená, že ho oddělil pro nějaký úkol. A Ježíš přišel, aby vykonal ten úkol. Ale to nám také dává určitý vzor. Když Bůh dá člověku nějaký úkol, oddělí nebo posvětil ho pro ten úkol. Posvěcený člověk je ten, který je Bohem oddělen.

V J 17:17-19 čteme: **Posvěť je v pravdě; tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět. A sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni.** Opět jde o posvěcení. V J 10 čteme, že Bůh posvětil Ježíše, ale zde v J 17:19 říká Ježíš: „Já sám sebe posvěcuji.“ To je vzor. Bůh tě posvěcuje pro nějaký úkol, ale ty musíš odpovědět tím, že sám sebe budeš posvěcovat. Bůh tě odděluje, ale ty se musíš oddělit pro to, pro co tě Bůh oddělil.

A pak mluví ještě o svých apoštolech a říká: „Posvěť je v pravdě; tvé slovo je pravda. Jako jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět.“ Otec posvětil Syna a poslal ho na svět, Syn posvětil své apoštoly a poslal je na svět. Ale pamatujte na to, že musíme reagovat tak, jak Ježíš reagoval. Musíme se posvětit pro ten úkol, pro který nás Bůh posvětil. Věříš-li, že ti Bůh dal specifický úkol, musíš se posvětit. Musíš reagovat na to, co řekl Bůh a říct: „Bože, nyní se posvěcuji pro to, co jsi mi řekl, abych učinil.“ Musíš se oddělit, musíš se soustředit na Boží záměr ve svém životě.

Vím, že tady máme jednoho bývalého baletního tanečníka. Než jsem byl spasen, balet mě velmi zajímal. Když jsem byl mladý muž, měl jsem přítelkyni, patrně největší baletku tohoto století, jmenovala se Margot Fontienová. Možná, že někteří z vás jste o ní slyšeli. A vím, proč byla tak úspěšnou baletkou. Ve stejné společnosti byly ještě dvě jiné velmi obdarované baletky, ale Margot byla zvláštní. Ona se posvětila pro ten úkol. Chápete, že mluvím nyní světsky. Neříkám, že být baletkou je nějaký svatý úkol, používám to jako určitý příklad. Já jsem ji jednu dobu velmi dobře znal, všechno v jejím životě bylo podřízeno tomu, aby se stala nejlepší baletkou. Jídlo, které jedla, přátelé, které si dělala, knihy, které četla, všechno směřovalo k tomu jedinému cíli. Ona se posvětila pro to, aby byla baletkou. Doufám, že rozumíte, jak to myslím.

Pokud tě Bůh povolal k určitému úkolu, musíš reagovat. Musíš říci: „Bože, ty jsi mne povolal, abych byl to a to a já se posvěcuji pro tento úkol - já se odděluji pro tento úkol.“

V roce 1944 mě Bůh povolal, abych byl učitelem Písma. A myslím, že vám můžu v pravdě říci, že jsem se posvětil pro tento úkol. Udělal jsem všechno proto, abych byl tím nejlepším biblickým učitelem, jakým se mohu stát. Nesrovnávám se s jinými, říkám: nejlepším, jakým jsem se já mohl stát. A na jednu věc jsem velmi opatrný. Na to, co pouštím do své mysli. Jsem velice opatrný na to, co čtu, protože vím, že když to

vstoupí do mé mysli, jednoho dne to z ní zase vystoupí. A tak se snažím omezit svou četbu na to, abych četl to, co mi pomůže být tím nejlepším biblickým učitelem, jakým já se mohu stát.

Také skrze mou ženu Ruth jsem se naučil, že hodně záleží na tom, co jíš. Chceš-li mít tělo, které splňuje Boží záměry, jsou určité druhy potravy, které by jsi asi jíst neměl, protože potom přibereš a nebudeš z toho mít sílu. Lituji, že Amerika exportuje do České republiky spoustu těch levných potravin, které se prodávají v Americe. Jsou mnohem lepší věci k jídlu, které jsou v Americe a které zde nemáte. Možná si myslíte, že zacházím příliš daleko, ale říkám: Musíte sloužit Bohu v těle. Nebudete sloužit Bohu jako duch, který se někdy nějak pohybuje. A stav tvého těla má velký vliv na to, jak budeš sloužit Bohu. Dává vám to smysl? Mně už je téměř 79 let a kdyby mi moje žena nepomohla, abych se staral o své tělo, neměl bych sílu dělat to, co mě dnes vidíte dělat. Ale já jsem se posvětil k službě biblického učitele. Možná nejsi povolán k tomu, abys byl biblickým učitelem, ale pro každého z vás má Bůh specifické poslání. ***Chci vás vyzvat, abyste se posvětili pro to poslání, které Bůh pro vás má.***

Znáte jedno velice důležité povolání? Být matkou. K tomu se musíš posvětit. ***Musíš být tou nejlepší matkou, jakou se můžeš stát.*** Musíš se naučit něco o dětské psychologii, musíš se také naučit, jak žít svou rodinu. Stále se vracím k tomu jídlu. Někteří křesťané říkají, že jídlo není důležité. Oni se klamou. Někdy se klamou proto, že se nechtějí postavit tváří v tvář skutečnosti. Jedna z největších odpovědností, kterou má matka, je, aby dobře živila svou rodinu. A zvyky, které naučíš své děti, budou ty děti provázet celý život. Záleží na tom, jak živiš svou rodinu. Záleží na tom, jak vychováváš děti. To je možná nejdůležitější úkol, jaký můžete mít.

Na mě to feministické hnutí nedělá absolutně žádný dojem. Oni naznačují, že pro ženu je úžasný úspěch, když může vést velkou společnost. Já tomu nevěřím. Jsem přesvědčen, že být úspěšnou matkou, je mnohem náročnější, než být úspěšnou manažerkou. ***Být matkou, to je jedno z nejužasnějších povolání na zemi.*** Pokud v tom chceš být úspěšná, musíš se pro to posvětit. Musíš si uvědomit, že je to pozice, kterou ti dal Bůh. A musíš udělat všechno, co je v tvých silách, aby jsi byla tou nejlepší matkou, kterou můžeš být.

Jednou jedna žena v Americe naslouchala jednomu kazateli a on kázal proti různým hříchům. Ona řekla: „Amen.“ Ale potom kázal proti věcem, které dělala ona, a ona řekla: „Nyní nechal kázání a plete se jiným lidem do života.“ Možná jsem se vám pletl do života. Ale doufám, že pochopíte, že duchovní život je velmi praktický.

(Křesťanská konference - Praha 1994)

Čtyři klíče ke slyšení Božího hlasu

Dr. Mark Virkler

Svět, ve kterém žijeme, je natolik svázán s racionalismem a analytickým myšlením, že se téměř zhrozíme, když slyšíme někoho, jak tvrdí, že je schopen slyšet Boha. Ale neposmíváme se mu z několika důvodů. Zaprvé, muži i ženy v celé Bibli slyšeli Boží hlas. A i dnes existují někteří velice úspěšní lidé, kteří tvrdí, že slyší Boží hlas. A nakonec je to také proto, že uvnitř nás je hluboký hlad po osobním vztahu s Bohem a slyšení Jeho hlasu, který k nám mluví.

Jako znovuzrozený křesťan, věřící Bibli, jsem se neúspěšně pokoušel slyšet Boží hlas. Modlil jsem se, postil jsem se a studoval Bibli a snažil se naslouchat, ale nefungovalo to. **Neslyšel jsem žádný vnitřní hlas!** Potom mě Bůh oddělil pro studium Bible, četbu a pokusy v oblasti učení se slyšet Boží hlas. Během této doby, mi Bůh ukázal **čtyři klíče, které mi otevřely dveře k oboustranné modlitbě.** Zjistil jsem že nefungují pouze v mém případě, ale pro tisíce dalších křesťanů, kteří se je naučili používat a zakouší úžasnou intimitu ve svém křesťanském životě a to změnilo jejich život. To se může stát i vám, pokud budete hledat Boha a naučíte se tyto čtyři klíče používat. Všechny je najdeme v knize Abakuk 2,1-2. Přečtěte si tuto pasáž, než budeme pokračovat.

Klíč 1. – Boží hlas v našich srdcích zní jako proud spontánních myšlenek. Proto kdykoli se naladím na Boha, naladím se na spontánnost.

Bible říká, že mi Pán odpověděl a řekl... (Abk 2,2). Abakuk věděl, jak zní Boží hlas. Eliáš ho popsal jako tichý, jemný hlas. Vždycky jsem se snažil slyšet „akustický“ hlas a samozřejmě Bůh může a někdy mluví tímto způsobem. Zjistil jsem však, že pro většinu z nás, ve většině případech, Boží vnitřní hlas k nám přichází jak spontánní myšlenky, vize, pocity a dojmy.

Například, jeli jste někdy autem a najednou vám **přišla myšlenka**, že se máte modlit za určitého člověka. Všeobecně se shodneme v tom, že to byl Boží hlas, který nás volal k modlitbě za nějakého jednotlivce. Moje otázka zní: „Jak vám zněl v tu chvíli v autě Boží hlas? Byl to vnitřní, akustický hlas nebo to byla spontánní myšlenka, která přišla do naší mysli?“ Většina z vás by řekla, že Boží hlas přišel jako spontánní myšlenka.

Proto jsem si říkal: Možná, když se snažím slyšet Boží hlas, raději bych se měl zaměřit na spontánní proud myšlenek. Možná komunikace na úrovni ducha se děje skrze spontánní myšlenky, dojmy, pocity a vize. Na základě pokusů a zpětné vazby tisíců dalších lidí, jsem dnes přesvědčen, že tomu je přesně tak.

Bible to potvrzuje mnoha způsoby. Definice slova *paga*, hebrejského výrazu pro přímlovu je „náhodná zkušenost nebo náhodná přímlova.“ Když Bůh vloží do našeho srdce touhu přimlout se za někoho, dělá to na základě slova *paga*, což je náhodná myšlenka, myšlenkový proces. Proto kdykoli se soustředím na Boha, chci se naladit na náhodnou zkušenost myšlenek. Když se před Bohem ztiším, zjistil jsem, že od Boha přichází proud spontánních myšlenek.

Klíč 2. - Musím se naučit utiřit svoje vlastní myšlenky a emoce, tak abych slyšel Boží proud myšlenek a emocí uvnitř mě.

Abakuk řekl: „Postavím se na své strážné stanoviště, budu stát na hlásce...“ (Abk 2,1) Abakuk věděl, že pokud chce slyšet tichý, vnitřní Boží hlas, spontánní myšlenky, musí jít nejdříve na tiché místo a utiřit svoje vlastní myšlenky a emoce. Žalm 46,10 nás nabádá, abychom se ztišili a uznali, že On je Bůh. Existuje hluboké vnitřní poznání (spontánní myšlenka) v našem duchu, kterou každý z nás může zakusit, když se ztišíme v našem těle a mysli.

Objevil jsem několik jednoduchých principů, jak ztišit sám sebe, abych mohl lépe slyšet Boží spontánní hlas. Milovat Boha skrze tichou uctívací píseň je pro mě ten nejefektivnější nástroj. (viz 2Kr 3,15) Jakmile se ztiším (svoji mysl, vůli a emoce) a postavím se před Boha, Boží proud začne plynout. Proto, když tiše chválím a pak se ztiším, otevřu se na spontánní proud myšlenek. Když přichází myšlenky ohledně věcí, které jsem zapomněl, píšu si je a nezapomenu na ně. Když přichází myšlenky viny nebo nehodnosti, činím pokání, přijmu očištění skrze krev Beránka a obléknu si roucho spravedlnosti a vnímám sebe jako čistého před Bohem.

Když pohlédnu na Ježíše (Žd 12,2), a ztiším se v Jeho přítomnosti a začnu mluvit o tom, co je v mém srdci, zjišťuji, že začíná proudit dvojsměrný dialog. Spontánní myšlenky plynou z trůnu Božího přímo ke mně a já zjišťuji, že se setkávám s Králem králů.

Je velice důležité, aby ses ztišil a důkladně se zaměřil na to, abys přijal čisté slovo od Boha. Pokud nejsi ztišen, budeš slyšet pouze svoje vlastní myšlenky. Pokud nejsi plně zaměřen na Ježíše, zakusíš zkreslený proud myšlenek, protože ten proud přichází z toho, na co zaměříš svoji pozornost. Pokud se soustředíš na nějakou touhu svého srdce, proud myšlenek poplyne na základě této touhy. Abys měl čistý proud, musíš se nejdříve ztišit a zadruhé musíš upřít svůj zrak na Ježíše. Znovu říkám, že to jednoduše můžeme udělat v tichém uctívání Krále a potom přijímat to, co říká.

Klíč 3. - Když se modlím, upřu oči svého srdce na Ježíše a v duchu vidím sny a vize Všemohoucího Boha.

Už jsem se o tomto principu zmínil v předchozích odstavcích; musíme si z toho udělat zvyk. Abakuk řekl: „Budu se dívat“ a Bůh řekl. „Zapiš, co jsi viděl“ (Abk 2,1-2). Je velice zajímavé, že Abakuk ve skutečnosti začal hledat vizi během své modlitby. Chtěl otevřít oči svého srdce a podívat se do duchovního světa, co mu Bůh chce ukázat. To je úchvatná myšlenka.

Nikdy jsem nepřemýšlel nad tím, že bych otevřel oči svého srdce a hledal vizi. Ale čím víc jsem o tom přemýšlel, tím víc jsem si uvědomoval, že Bůh chce, abych to udělal. On dal do mého srdce oči. Tyto oči se mají používat, aby viděly v duchovním světě vidění a skutky Všemohoucího Boha. Věřím, že všude kolem je aktivní duchovní svět. Tento svět je plný andělů, démonů, Ducha svatého, všudypřítomného Boha a všudypřítomného Jeho Syna, Ježíše. Není důvod, abych to neviděl, pouze v tom může zabránit moje racionalistická kultura, která mi říká, abych nevěřil, že něco takového existuje a nedokáže mi pomoci vidět duchovní svět.

Samozřejmou podmínkou proto, abychom viděli, je to, že se zkrátka musíme podívat. Daniel měl vidění ve své mysli a řekl: „Díval jsem se...díval jsem se...díval jsem se...“ (Da 7,1.9.13) Proto když se modlím, dívám se na to, že Ježíš stojí vedle mě a mluví ke mně, dělá a říká věci, které jsou v jeho srdci. Mnoho křesťanů by zjistilo, že kdyby se podívali, byli by schopni vidět. Ježíš je Emmanuel, Bůh s námi. Je to velice jednoduché. Uvidíš spontánní vnitřní vizi v proudu spontánních myšlenek. Uvidíš Krista, který v tobě přebývá. Ve skutečnosti k tobě vize přijde tak jednoduše, že budeš mít tendenci ji odmítnout, protože si budeš myslet, že je to z tebe. (Pochybnosti jsou nejefektivnější d'áblou zbraní proti církvi).

Ale pokud si tyto vize budeš zaznamenávat, tvoje pochyby budou přemoženy vírou a ty zjistíš, že jejich obsah mohl být vdechnut pouze Bohem.

Bůh neustále zjevoval sám sebe svým lidem a používal přitom sny a vize. Dělal to od Genesis až po Zjevení a řekl, že proto, že byl vylit Duch svatý ve Skutcích 2, máme očekávat neustálý proud snů a vizí (Sk 2,1-4). Ježíš, náš dokonalý příklad, demonstroval tuto schopnost mít živý kontakt se Všemohoucím Bohem. On řekl, že nepřišel ze své vlastní vůle, ale činí pouze to, **co viděl činit Otce a říká, co slyšel od něj** (J 5,19.20.30). To je přece úžasný životní styl!

Je pro nás vůbec možné žít tak, jak žil Ježíš? Hlavním smyslem Ježíšovy smrti a vzkříšení, bylo dát nám možnost mít intimní kontakt s Bohem. Jsme nabádáni, abychom se k němu přiblížili (Žd 10,19-22). Proto, i když to, o čem mluvím, se může našemu racionalistickému 21. století zdát nezvyklé, je to biblické vyučování a zkušenost. Je čas, aby si církve vzala, co jí patří.

Díky naší silné racionalistické přirozenosti a kultuře, budou někteří potřebovat víc pomoci pochopit tyto pravdy, než je začnou prožívat. Tuto pomoc najdou v knize *Vztah s Bohem* od stejného autora.

Klíč 4. - Zapisování si našich modliteb a Božích odpovědí, nám dá novou svobodu ve slyšení Božího hlasu

Bůh řekl Abakukovi, aby si zapsal vizi na tabulky... (Abk 2,2) Nikdy mě nenapadlo, že bych sis zapisoval modlitby a Boží odpovědi, tak jak to na Boží příkaz dělal Abakuk. Pokud budete hledat potvrzení této myšlenky v Písmu, najdete stovky příkladů (Žalmy, mnoho proroků, Zjevení). Proč mě to tedy nikdy nenapadlo?

Nazval jsem ten klíč „zapisování“ a začal jsem to zkoušet. Zjistil jsem, že to je úžasný prostředek k rozeznání Božího hlasu, spontánního proudu, a protože jsem si to zapisoval, byl jsem schopen ve víře **psát na dlouho dopředu** a věřil jsem, že je to z Boha. Nemusel jsem to testovat během toho, co jsem přijímal, protože jsem věděl, že se k tomu mohu vrátit a ověřit si, že je to v souladu s Písmem.

Budeš se divit, když to zkusíš. Pochyby ti mohou na začátku bránit, odhod' je a uvědom si, že je to biblický koncept a že Bůh je s námi, aby k nám mluvil. Neber sám sebe příliš vážně. Když to uděláš, budeš citlivější na Ducha svatého. To se děje, když **přestaneme pracovat** a vstoupíme do Jeho odpočínutí. (Žd 4,10) Proto se usmívej, pohodlně se posad', vezmi si tužku a papír a zaměř svoji pozornost na Boha ve chvále a uctívání a hledej Jeho tvář. Když si napíšeš svoje otázky k Bohu a ztišíš se, upřeš svůj zrak na Ježíše, který stojí vedle tebe, najednou ti přijde velice dobrá myšlenka jako odpověď. Nepochybuj o ní, pouze si ji zapiš. Později, když budeš číst svoje zápisky, budeš udiven zjištěním, že skutečně komunikuješ s Bohem.

Několik závěrečných poznámek. Nikdo by to neměl zkoušet, dokud si nepřečetl alespoň Nový zákon (nejlépe celou Bibli), ani by to neměl dělat, pokud není pod dobrým duchovním vedením. Všechna rozhodnutí bychom měli konsultovat, předtím než do nich vstoupíme.

Zdroj: www.prepareinternational.org

Zkoumáme zjevení

James W. Goll

Chceme-li zjistit, odkud pochází určité zjevení, nezbyvá nám než prosit Boha o moudrost a porozumění. Bůh mluví i dnes mnoha různými způsoby. Patří k nim vidění, sny, Boží hlas, jenž se ozývá v našem nitru, jeho vnější slyšitelný hlas, jeho stvoření atd. Nejdůležitějším zdrojem zjevení je ovšem kánon Písma svatého. Bible je naší absolutní normou. Všechny své duchovní prožitky musíme poměřovat právě Písmem. Proto si nyní proberme devět testů, založených na Písmu. Chceme-li nabyt jistoty, že přijímáme přesné a platné zjevení, můžeme je podrobit následujícím devíti testům.

- 1. Je dané zjevení budující? Přináší povzbuzení nebo útěchu?** „Kdo však prorokuje, mluví lidem k budování, povzbuzení a útěše“ (1K 14,3). Každé skutečné zjevení má konec konců budovat, napomínat a povzbuzovat Boží lid. 1. Korintským 14,26 shrnuje tuto zásadu slovy: „Ať se to všechno děje k budování“ (B21).
- 2. Neodporuje dané zjevení Božímu slovu?** „Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem“ (2Tm 3,16). Když Duch svatý říká „ano a amen“ v Písmu, tak říká „ano a amen“ i ve zjevení. Duch si nikdy neprotiřečí.
- 3. Oslavuje dané zjevení Ježíše Krista?** „On mne oslaví, neboť z mého vezme a oznámí to vám“ (J 16,14). Každé pravé zjevení se soustředí na osobu Ježíše Krista a vyvyšuje jej (viz Zj 19,10).
- 4. Nese dané zjevení dobré ovoce?** „Mějte se na pozoru před falešnými proroky, kteří k vám přicházejí v ovčím rouchu, ale uvnitř jsou draví vlci. Po jejich ovoci je poznáte“ (Mt 7,15-16). Jde-li skutečně o hlas Boží, pak dané zjevení přinese ovoce, jež bude svou povahou a působením odpovídat ovoci Ducha svatého (viz G 5,22-23 a Ef 5,9).
- 5. Pokud zjevení obsahuje předpověď budoucích událostí, naplňuje se?** „...promluví-li prorok jménem Hospodinovým a věc se nestane a nesplní, nepromluvil to slovo Hospodin. Opovázlivě je mluvil ten prorok sám; nelekej se toho“ (Dt 18,22 ČEP).
- 6. Obrací dané zjevení lidi k Bohu nebo je od Boha odvádí?** (viz Dt 13,1-5). Pokud se zdá, že člověk sice vyřkl něco přesného, nicméně lidé nakonec přestávají následovat Krista jakožto Syna Božího, je chybou přidržovat se služby takového člověka.
- 7. Přináší dané zjevení svobodu či spoutanost?** „Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče!“ (Ř 8,15). Skutečné zjevení, jehož zdrojem je Duch svatý, vede ke svobodě, nikoli k sevřenosti (viz 1K 14,33 a 2Tm 1,7).
- 8. Přináší život nebo smrt?** „...litera zabíjí, ale Duch obživuje“ (2K 3,6). Skutečný Boží hlas vždy vede k růstu a přináší životodárnou energii. Nepůsobí beznaděj, stagnaci či porážku.

9. Doslouchuje Duch svatý pravost daného zjevení? „Ve vás však zůstává pomazání, které jste od něho přijali, a nepotřebujete, aby vás někdo učil; jeho pomazání vás učí všemu a je pravdivé a neklame; jak vás vyučilo, tak zůstávejte v něm“ (1J 2,27). Duch svatý se nazývá „Duchem pravdy“ (J 16,13). Přebývá-li v našich srdcích a myslích, dává nám jakýsi „nadpřirozený zdravý selský rozum“, díky němuž můžeme posoudit, zda jsou slova, údajně přicházející od Boha, skutečně přesná. Tento devátý test je ovšem ze všech nejsubjektivnější a je třeba jej aplikovat pouze spolu s předchozími osmi testy.

Kéž nám Bůh dá schopnost chodit v milosti a rozeznávat jeho hlas od všech cizích hlasů. Kéž každý z nás zakouší plnost Ducha moudrosti a zjevení v poznání našeho Pána Ježíše Krista (viz Ef 1,17-19).

(James W. Goll: Naslouchání Bohu, str. 68-69, Vydavatelství Juda 2009)

Jak slyšet Boží hlas

Dvanáct důležitých bodů

Loren Cunningham

Znáš-li Boha, pak už jsi uslyšel jeho hlas - je to vnitřní vedení, které tě především přivedlo k němu. Ježíš vždy hledal vůli svého Otce (J 8,26-29) a my bychom měli dělat totéž; slyšet hlas nebeského Otce je základním právem každého Božího dítěte. Předložené body nejsou pouhou teorií, ale vycházejí z našich vlastních dobrodružství.

1. Nedělej z Božího vedení komplikovanou záležitost.

Ve skutečnosti je těžké neslyšet Boží hlas, když se mu chceme líbit a uposlechnout ho. Slibuje, že nás povede, zůstaneme-li pokorní (Př 16,9).

Zde jsou tři jednoduché kroky, které nám pomohly slyšet Boží hlas:

PODŘÍD SE jeho vládě. Popros ho, aby ti pomohl umlčet vlastní myšlenky, žádosti a názory druhých, které snad naplňují tvou mysl (2K 10,5). Přestože ti dal rozumnost, kterou máš používat, teď chceš přece slyšet myšlenky Pána, jehož rozumnost je nejlepší (Př 3,5-6).

POSTAV SE proti odpůrci pro případ, že by se chtěl pokoušet tě v tomto okamžiku zmást. Uplatni autoritu, kterou ti Ježíš Kristus dal, abys mohl umlčet hlas nepřítele (Jk 4,7; Ef 6,10-20).

OČEKÁVEJ odpověď. Když jsi položil otázku, kterou máš na mysli, čekej, že ti odpoví. Očekávej, že tvůj milující nebeský Otec k tobě promluví. On to udělá (J 10,27; Ž 69,14; Ex 33,11).

2. Dovol Bohu, aby k tobě promluvil způsobem, který On zvolí.

Nepokoušej se mu předepisovat metody vedení, kterým ty sám dáváš přednost. On je Pán - ty jsi jeho služebník (1S 3,9). Poslouchej oddaným srdcem; existuje přímá

souvislost mezi odevzdaností a nasloucháním. Může k tobě mluvit mimo jiné následujícím způsobem:

Svým slovem - může tě oslovit při denním čtení Bible nebo obrátí tvou pozornost na určitý verš (Ž 119,105). Slyšitelným hlasem (Ex 3,4). Prostřednictvím snů (Mt 2) a vizí (Iz 6,1; Zj 1,12-17). Nejběžnějším ze všech způsobů je pravděpodobně tichý vnitřní hlas (Iz 30,21).

3. Vyznej všechny neodpuštěné hříchy.

Chceš-li slyšet Boží hlas, je důležité mít čisté srdce (Ž 66,18),

4. Použij princip sekery.

Je to pojem, který byl vytvořen na základě příběhu ve 2Kr 6. Když se domníváš, že jsi ztratil cestu, vrať se k poslednímu okamžiku, kde jsi slyšel ostří Božího hlasu. A pak, buď poslušný. Rozhodující otázka zní: Byl jsi poslušný v poslední věci, kterou ti Bůh přikázal?

5. Hledej Boží vedení pro svůj život sám.

Bůh chce použít i jiné lidi, aby potvrdili tvoje vedení, ale ty máš slyšet slovo přímo od něho. Může být nebezpečné spoléhat se na jiné, abychom dostali slovo od Pána (1 Kr 13).

6. Nemluv o svém vedení, dokud ti k tomu Bůh nedá souhlas.

To se někdy stane ihned, jindy nastane zdržení. Hlavním důvodem čekání je, abychom se vyhnuli čtyřem nebezpečím při Božím vedení:

- a. pýše, že Bůh k tobě promluvil;
- b. domýšlivosti, kdy mluvíš, aniž bys měl plné poznání;
- c. přehlédnutí Božího času a Božího způsobu;
- d. uvedení jiných do zmatku; i oni musí mít připravené srdce (L 9,36; Kaz 3,7; Mk 5,19).

7. Použij princip rádců.

Bůh často může použít dva nebo tři duchovně vnímavé lidi, aby potvrdil, co ti chce říci (2K 13,1).

8. Dej si pozor na podvrhy.

Slyšel jsi někdy o zfalšované bankovce? Ano, samozřejmě. Ale slyšel jsi někdy o zfalšovaném papírovém sáčku? Ne, protože se vyplatí zfalšovat jen věci, které mají cenu. Satan má pro všechno, co přichází od Boha a co může napodobit, podvrh (Sk 8,9-11; Ex 7,22). Zfalšované vedení např. nastává spiritistickým pohybováním po abecedě, při seancích, věštění a astrologii (Lv 20,6; 19,26; 2Kr 21,6). Vedení Duchem svatým nás přivádí blíže k Ježíši a do pravé svobody. Satanovo vedení nás odvádí od Boha do otroctví.

Jedním z hlavních ukazatelů jistoty Božího vedení je, že odpovídá zásadám Bible. Duch svatý nikdy není v rozporu s Božím slovem,

9. Při Božím vedení se může někdy projevat odpor lidí (Sk 21,10-14).

Překážky, které nám přišly do cesty, byly někdy ve skutečnosti Božím uvedením do širšího okruhu působnosti v naší službě. Důležitou zásadou tu je opět poddanost Bohu (Dn 6,6-23; Sk 4,18-21). Vzpouora nikdy není od Boha. Bůh tě však někdy může vést k tomu, abys vstoupil do nových věcí, které jsou součástí jeho plánu. Vždy však způsobem, který není vzpourou. Důvěřuj Bohu, že ti ukáže rozdíl.

10. Každý Ježíšův následovník má jedinečnou službu (1K 12; 1P 4,10-11; Ř 12; Ef 4).

Čím více toužíš slyšet Boží hlas v jednotlivostech, tím účinnější budeš ve svém poslání. Boží vedení není hra - je to vážná věc, kdy se dovídáme, co máme podle Boží vůle ve službě dělat a jak to máme dělat. Boží vůlí je říkat a dělat, co je správné - na správném místě, se správnými lidmi, ve správný čas a ve správném sledu, pod správným vedením, správnými metodami a se správným postojem srdce.

11. Cvič se ve slyšení Božího hlasu a bude to pro tebe stále snazší.

Je to jako když zvedneš sluchátko a poznáš hlas svého nejlepšího přítele... znáš jeho hlas, protože jsi jej tolikrát slyšel. Srovnej mladého Samuele se starším Samuelem (1S 3,4-7; 8,7-10; 12,11-18).

12. Vztah k Bohu je nejdůležitějším základem pro slyšení Božího hlasu.

Bůh není jen nekonečný, ale také i osobní Bůh. Jestliže s ním nemáš obecenství, pak k němu také nemáš osobní vztah. Právě Boží vedení je, přibližovat se stále více k Bohu, který vede. Když k nám Pán mluví, učíme se ho stále více poznávat. Jestliže mu nasloucháme a poslechneme, potěšíme jeho srdce (2M 33,11; Mt 7,24-27).

(Z knihy: Bože, jsi to Ty? – Slyšet Boží hlas, KMS 1995, mírně kráceno a upraveno)

Osvobození od ducha Jezábel

Francis Frangipane

Duch Jezábel je satanovou odpovědí pro obranu ženy v zhrublém světě, kde dominují muži.

Zbožnost nebo čarování

Duch Jezábel zneužívá urážek, kterých se ženě mohlo dostat od bezbožných mužů a tlačí ženu, aby používala manipulaci, smyslnost a zastrasování k tomu, aby si v životě získala pozici. Pohání ženu ještě dále než jen k pouhému přežití, rozvíjí její spíše intuitivní přirozenost, až se způsoby, které v osobních vztazích používá, začnou, ať již vědomě či nevědomě, podobat principům čarování.

Vstup tohoto ducha do života ženy je opravdovou ironií. Žena ve své vzpouře proti hrubým a bez lásky pronášeným požadavkům zkorumpované mužské autority nalézá úkryt a sílu v tom, že se stává právě takovou, jako je její utlačovatel: stává se sama hrubou a nemilující. Její chování je potom vlastně právě takové, jak to nenáviděla u mužů.

Bůh však ženám nabízí ochranu a tou je přirozenost Ježíše Krista. Ve skutečnosti je protilátkou pro ducha Jezábel Ježíšova pokora. Ve svém volání k nám Pán požaduje, abychom svá „práva“ ukřižovali a vložili na kříž seznam těch věcí, jejichž prostřednictvím jsme se chránili. Tímto způsobem činí Kristus všechny věci nové. Protože jej následujeme, odpouštíme těm, kteří nás zranili, a milujeme ty, kdo byli našimi nepřáteli. Účinek Kristovy lásky tak nejenom poskytuje naději našim protivníkům, ale je také zdrojem ochrany, jakýmsi tlumičem mezi námi a hrubostmi života. Ve skutečnosti nacházíme v Kristově způsobu života nejen ochranu, ale i věčný život. V zemi našeho trápení se tak můžeme stát těmi, kdo přinášejí ovoce.

Radost z duchovní svobody

Známe mnoho žen, které byly kdysi svázány duchem Jezábel a nyní jsou od jeho způsobů osvobozeny. Jsou to ženy, které dnes slouží v mnoha uznávaných službách po celém národě. Nemají ten dojem, že proto, aby mohly být služebnicemi se potřebují podobat mužům; ve svých projevech jsou plně ženskými a svým ženstvím oslavují Ježíše, pohybují se ve velké autoritě a svobodě.

Duch Jezábel je však převráceným duchem, který hledá, jak by změnil ženy v muže a muže v ženy. Protože duch Jezábel nabízí ženám „nelegální“ sílu, nemůže osvobození určité ženy začít, pokud současně nepřijme určité přechodové období vlastní slabosti. Přestože byl Kristus ukřižován „ze slabosti“, žije „z Boží moci“ (2K 13,4). Takto Bůh v srdci ženy vytvoří závislost, kdy začne důvěřovat v Boží moc a jeho dobrotu, pokud jde o její bezpečí. Takováto žena se potom vzdá své schopnosti s lidmi manipulovat.

Pevnost Jezábel je zakořeněna v reakcích ženy na strach. Ovládá druhé proto, že hledá předvídatelnost; manipuluje proto, že nedokáže důvěřovat. Písmo však říká, že „dokonalá láska strach zahání: protože strach působí muka“ (1J 4,18). Během procesu osvobození potřebuje mít po boku zbožné muže a ženy, kteří jí mají rádi, obzvláště v časech určité slabosti.

Pamatujte si, že žena, která je pod vlivem tohoto ducha, je trápenou ženou. Nebyla správným způsobem milována a výsledkem toho je pevnost ducha Jezábel. Ti, kdo ve své službě takovými lidem pomáhají, by si měli s vděčností uvědomit, že žena, která přišla s prosbou o pomoc, již udělala první krok ke svému osvobození: *uvědomuje si, že něco potřebuje*. Je potřeba vyjádřit jí během tohoto procesu osvobození vaši vydanost.

Osvobození má své fáze. Osvobození duše je jiné, než osvobození ducha ženy. Duši tvoří životní události, vzpomínky a naděje, lásky a nenávisti, zkušenosti a reakce. Je to vaše osobnost, intelekt a emoce. Váš duch je však tichým pozorovatelem vašich představ a snů. Je tím, kdo hodnotí vaše myšlenky. Je psáno: „Vždyť kdo z lidí ví, co je v člověku, než duch člověka, který je v něm?“ (1K 2,11).

Duch člověka je „lampou od Hospodina, prozkoumává nejhlubší nitro.“ (Př 20,27). Takto je to i s „nejvnitřnějším“ bytím ženy, potřebuje uvidět rozdíl mezi svými drsnými Jezábelskými myšlenkami a jemností Kristova způsobu života. Potřebuje ve svém duchu rozeznat ten jemný posun, který ji vede od důvěry Bohu k silné touze manipulovat druhými lidmi. Tehdy, když ve svém duchu přijme osvobození od oklamání (viz Žalm 32,2), může postoupit také k osvobození své duše.

Duše potřebuje nejprve zakusit obnovu mysli, což znamená, že myšlenkový život jednotlivce potřebuje být v plném rozsahu vyčištěn a přeškolen podle Božího slova. Tento proces trvá déle, než počáteční probuzení ducha dotyčného a jeho následné osvobození.

Během tohoto procesu osvobození duše si potřebujeme uvědomit, že myšlenky mají svůj vlastní způsob, jak přežívají. Žádná myšlenka či nápad nepřijme s vděčností svoji smrt. Proto je zapotřebí naše myšlenky zajmout jako „zajatce do poslušnosti Krista“ (2K 10,5), právě tímto způsobem jsou v myslích strhávány pevnosti.

Tímto způsobem se osoba dobře posouvá na cestě k vítězství, když namísto toho, aby se stala nejistou, zůstane ve chvíli, kdy se objeví staré Jezábelské vzorce jednání, klidnou anebo se dokonce zasměje způsobům, kterými dříve jednala. S důvěrou přebývá v pokoji a v charakteru Ježíše Krista.

Přeložila Renáta Korčáková; Tento článek je 21. kapitolou z 2. doplněného vydání knihy Tři bitevní pole, v květnu 2011 celou knihu vydává Vydavatelství Juda.

Prorocké slovo pro rok 2011

Každý rok se setkává Apoštolsko-prorocká rada starších (ACPE - Apostolic Council of Prophetic Elders), aby hledala Pána a přijala od něho prorocké slovo. Jde o tým uznávaných proroků, kteří jsou přesvědčeni, že jsou modelem podle Skutků 13:1-3. Tento oddíl říká, že to byl Duch svatý, kdo dával slovo jako shodu v celé skupině a nejen jednomu prorokovi. Takže i když jde o výběr proctví, které přinesli na setkání ke kulatému stolu jednotlivci, šlo o všeobecnou shodu členů ACPE, že nám tato prorocká slova říká Duch svatý.

ACPE se schází od roku 1999. Letos jsme poprvé pozvali skupinu nových mladých vedoucích, aby se k nám připojili. V důsledku toho jsme pravděpodobně měli ten nejmocnější čas při hledání Pána, aký jsme kdy zažili. Na konci našeho setkání byl čas na vklad a předání požehnání.

I když toto slovo nazýváme proctvím pro rok 2011, je třeba porozumět, že časové rámce pro naplnění proctví nelze omezit pouze na dobu jednoho kalendářního roku, takže se jedná spíše o prorocké slovo pro určité období.

Je také samozřejmostí, že v některých případech může poslušnost lidí v reakci na dané slovo buďto pozdržet, změnit nebo poupravit to, co jsme v Duchu během tohoto času viděli.

Rok přechodů

Tento rok bude buďto rokem otevřeného nebe nebo rokem vícečetné bouře. Číslo 11 má biblický význam přechodných fází. Je to rok, kdy přecházíme z jednoho místa na druhé. To, kde na konci tohoto období skončíme, bude v mnoha ohledech záviset na tom, jak budeme reagovat na vedení Ducha svatého. Může to být rok tlaků, kdy se bude někdy zdát, jako bychom bojovali se silami zla tváří v tvář.

Je to rok naklánění

Pokud uprostřed tlaků v tomto období zeslábneme a ztratíme odvahu, ručičky vah se od nás vychýlí na druhou stranu a může dojít k velké ztrátě a porážce.

Rok úžin

Číslo 11 lze připodobnit místům na zemi, jako je například Gibraltarská úžina mezi Španělskem a Marokem. Někdy se budeme cítit sevřeni, ale zúžení cesty pouze způsobí, že se dostaneme na nové místo, které pro nás Bůh v tomto období má, pokud v tlaku během zkoušky neselezeme.

Porodní kanál

Jinou analogií, kterou nám Pán dal, bylo, že číslo 11 je jako porodní kanál. Dítě, které přichází na svět, přechází z pohodlí lůna skrze určitý stres a nepohodlí během porodu do nového, velkého života.

Snění snů

Josef sdílel své sny s 11 bratry, které představovalo 11 hvězd v Genesis 37:9, a to způsobilo velké napětí ve vztazích. Bůh bude letos vylévat období snů a vizí i mezi velmi mladé lidi. Dávej pozor na napětí ve vztazích a hlídej své srdce, ať uprostřed toho zůstane v pořádku.

Rok velkých očekávání

Očekávejte v tomto nadcházejícím roce neočekávané. Klíčové je slovo ze Židů 11:11: „*Vírou i sama Sára, ač byla neplodná, přijala moc k početí potomka a mimo svůj čas porodila, protože měla za věrného toho, kdo dal slib.*“ Očekávej zázrak! Bůh chce ve tvém životě zlomit neplodnost kvůli odložené naději. Mnozí se vzdali svých snů a kvůli okolnostem o hodně zmenšili s ohledem na časy to, čemu věřili. Boží království je neustále rostoucím královstvím a Bůh je Bohem, který postupuje vpřed a neustupuje. Není čas na kompromis s tím, co ti Bůh řekl. Naopak věř, že všechno je možné. Bůh není člověk, aby lhal. Pokud řekl, že něco udělá, tak svůj názor nezměnil.

Čas přípravy – čas pro hlubší a důvěrnější vztah s Bohem

Během tohoto roku přechodu budou rozdány nové úkoly těm, kteří se v období zkoušek a ohně nestáhnout zpět. Jdi hlouběji ve vztahu s Bohem a čerpej občerstvení z jeho přítomnosti. Tak dokážeš dojít na novou úroveň svého rozvoje a pomazání. *Plán (rada) v srdci člověka je jako hluboká voda, rozumný člověk ji však načerpá.* (Př 20:5)

Stvořitelské zázraky

Úroveň zázraků bude narůstat, jak bude Stvořitel uvolňovat stvořitelské zázraky, které půjdou přímo proti duchu humanismu a intelektualismu.

Obnovení Davidova stánku

Letos bude znovu velký důraz na uctívání. Uctívání je klíč! Po celém světě vyraší mnoho nových 24-hodinových domů uctívání, což vyústí v otevřené nebe nad národy a spasení mnoha duší. Je čas žně! *Potom se vrátím a znovu postavím Davidův zbořený stánek, jeho trosky znovu vystavím a vztyčím jej, aby i ostatní lidé horlivě hledali Pána, všechny národy, nad nimiž je vzýváno moje jméno, praví Pán, ten, který toto činí.* (Sk 15:16-17)

Velká žeň lidí z oblasti umění a zábavy

Dojde k mimořádnému Božímu jednání v oblasti zábavního a filmového průmyslu. Povstanou smělé, nové hlasy, které se nebudou stydět a mnozí budou naslouchat jejich svědectvím.

Slovo pro Spojené státy

V národě je mnoho nevyřešených záležitostí a teď není čas na to být unavený z modliteb a jednání na podporu spravedlnosti a práva. Nedovol, aby tě tlak této doby donutil stáhnout se do světa zábavy; místo toho se snaž stát nad tím, co se děje kolem tebe.

Musíme se mít na pozoru před teroristickými útoky, protože mnozí mají sny a vize o přicházejících útocích.

Jednou z ilustrací, kterou jsme dostali, byla věta: „Jste připraveni na boj?“ Ta se používá mezi wrestlingovými nadšenci, když začíná zápas. (*Wrestling je nesoutěžní profesionální sport, kde jsou zápasy předem domluvené. Wrestling obsahuje prvky souboje, sportu a divadla.*) Nejenže upozorní zápasníky, že začne zápas; vytváří také nadšené očekávání v davu. Bůh se dnes ptá křesťanů v Americe: „Jsi připraven na boj?“ Zápas brzy začne a je zapotřebí vrcholícího nadšení, jak urychlujeme Boží pohyb v zemi.

Rok 2011 je jeden z nejkritičtějších roků v historii národa; základy hoří a hrozí jim zničení. Musíme se postit a modlit a podniknout mimořádná opatření, aby „zápasila“ nebesa společně se zemí.

Jedenáctá hodina 11-11-11

Toto datum bude mít zvláštní význam v této „jedenácté hodině“.

Jan 11:11 říká: „*Náš přítel Lazar usnul; ale jdu, abych ho probudil.*“

Smlouva na lodi Mayflower byla podepsána 11.11.1620. (*Mayflower byla loď, na které vypluli angličtí poutníci z anglického přístavu Plymouth do Ameriky. Uzavřeli před Bohem smlouvu, jež můžeme označit jako první ústavní zákon Severní Ameriky.*) Bůh hledá novou generaci reformátorů, kteří uzavrou smlouvu s Bohem a dalšími, aby stáli a bojovali za probuzení tohoto národa v tomto krajně naléhavém období historie.

Požehnáním přímých se město pozvedá, ale ústy ničemů se boří. (Př 11:11)

Svět

Po celé zeměkouli bude porozeno celosvětové hnutí dobrovolníků, které povedou studenti. Satan se je bude snažit zničit a rozpoutat války, jako to udělal, když vzniklo první studentské dobrovolnické hnutí na začátku 20. století. Hnutí nakonec zlikvidovala první světová válka, protože studenti šli do války a místy bojovali i proti sobě. Musíme se modlit proti vypuknutí třetí světové války, protože satan chce vystupňovat dění ve světě pro své záměry. *Tvůj lid přijde dobrovolně v den tvého vojska v důstojné svatosti. Tvá mládež ti bude rosou z lůna úsvitu.* (Ž 110:3)

Korea

Obzvláště je potřeba se modlit za Koreu, protože z tohoto národa má vzejít jedno z největších misijních hnutí, které půjde až do končin země. Také jsme silně cítili, že by prezident Lee měl stát pevně proti severokorejské agresi.

Blízký východ

Pokud se nezačneme přimlouvat za Blízký východ, přijde rozsáhlejší pronásledování věřících. Bůh však začne jednat mezi mladými v národech, jako je Sýrie, Egypt a Saúdská Arábie. Tito mladí lidé nebudou milovat své životy až k smrti.

Ekonomika

Musíme se přimlouvat proti hyperinflaci, která bude by dusila možnost lidí dávat na světovou misi.

Intelektuální vlastnictví

Velké uvolnění nového bohatství přijde z nápadů, které dá Bůh ve formě duševního vlastnictví. Nové kreativní pomazání nápadů pro ty, kteří budou používat bohatství k šíření Božího království.

Děti

Jsme na prahu velkého dětského probuzení, které se rozšíří po celé zemi. Tisíce lidí budou spaseny a uzdraveny skrze veřejnou službu a kázání dětí.

*Sestavila Cindy Jacobs, svolávající apoštol ACPE, 5.1.2011, zdroj: www.generals.org
Upozorňujeme, že toto proroctví je zvláště v některých specifikách určeno především pro Spojené státy americké. Věříme však též, že Bůh jedná i globálně s celým Tělem Kristovým, proto mnohé může být proročným povzbuzením a napomenutím i pro nás zde v České republice. Modlete se a rozsuzujte, co vám Bůh chce říci skrze toto proroctví do vašeho osobního života.*